

ת"פ 19424/11/15 - מדינת ישראל נגד ענאן נבואני, ג'ומאן נבואני, רונן עזאם

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 19424-11-15 מדינת ישראל נ' נבואני ואח'
19460-11-15
פרק פמצ 091115
07 ספטמבר 2017

בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
1. ענאן נבואני
2. ג'ומאן נבואני
3. רונן עזאם

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד אוהד כהן

בשם הנאשם 1: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד סעיד חדאד מטעם הסניגוריה הציבורית

בשם הנאשם 2: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד ארז מושקוביץ מטעם הסניגוריה הציבורית

בשם הנאשם 3: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד סעיד חדאד בהעברה מעו"ד לירון מלכה מטעם

הסניגוריה הציבורית

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים 1-3 הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסה להם במקור עבירה שעניינה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.
2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.
3. בדיון מיום 21.3.16, ולאחר הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם

עמוד 1

מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבלו תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים. כן הוסכם, כי לאחר מכן, יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש.

בהמשך, הוגשה לתיק בית המשפט הודעה מוסכמת מטעם הצדדים לפיה, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כולל בחובו רכיב מוסכם של פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪, אותו ישלמו הנאשמים יחדיו. כן הוסכם בין הצדדים, כי הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט טרם מתן גזר הדין (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו, אפוא, על פי הודאתם, בעבירות כדלקמן:

נאשם 1: פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

נאשמים 2 ו-3: סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 ובצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של שלושת הנאשמים. תסקירים כאמור, כמו גם תסקירים משלימים בעניינו של הנאשם 1, מונחים בפני.

5. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 23.2.17, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ראיתי להורות על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של כל אחד מהנאשמים. חוות דעת, כאמור, מונחות בפני והן חיוביות.

עובדות כתב האישום המתוקן:

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים 1 ו-2 הינם אחים, וכי הנאשם 3 הוא בן דודם.

7. כן עולה, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 30.10.15, החזיק מנאר חוסיין (להלן: "**המתלונן**"), בתמונות של הנאשם 1 במצבים אינטימיים. המתלונן דרש מהנאשם 1 כסף על מנת שלא יפרסם תמונות אלה.

8. ביום 30.10.15, סמוך לשעה 16:00, התקשר הנאשם 1 למתלונן ואמר לו שהכסף שדרש ממנו מוכן ושיגיע למספרה שבבעלותו ובה הוא עובד בכפר מג'אר (להלן: "**המספרה**"), כדי לקבל אותו.

9. כשהגיע המתלונן למספרה, ביקש הנאשם 1 מהמתלונן כי יתחייב בפניו שאין בידי תמונות נוספות. במהלך השיחה, החלו המתלונן והנאשם 1 להכות זה את זה. הנאשם 1 ריסס את המתלונן עם גז מדמיע שהיה ברשותו, והמשיך להכותו. הנאשמים 2 ו-3 שהגיעו למספרה, הצטרפו לנאשם 1 והחלו גם הם להכות את המתלונן בחלקי גופו השונים.
10. הנאשמים קשרו את המתלונן באמצעות חבל, הושיבו אותו על כיסא שהיה במקום, והמשיכו להכותו. בשלב מסוים, גילח הנאשם 1 את ראשו של המתלונן ואת גבותיו, על מנת להשפילו, בעוד הנאשמים 2 ו-3 אוחזים בו ומונעים ממנו מלזוז.
11. סמוך לאחר המתואר לעיל, צילם הנאשם 2 את המתלונן בעודו כפוף ומדמם ואיים עליו, כי יפרסם את התמונות.
12. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו למתלונן פציעות בפניו וכן המטומות בחלקי גופו השונים.

ראיות הצדדים לעונש:

13. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה תמונות המתעדות את המתלונן, התקבלו במאחד וסומנו ת/1.
14. מטעם הנאשם 1 העידה כעדה לעונש, רעייתו, הגב' נסרין נבואני, אשר תיארה בעדותה את הרקע לביצוע המעשים נשוא כתב האישום המתוקן, וכן תיארה את תחושותיה הקשות על רקע זה. מפאת צנעת הפרט, לא נחזור במסגרת זו על פרטי עדותה, אשר אף נמסרה בדלתיים סגורות.
15. כן העיד מטעם הנאשם 1, מר מועין נבואני, אביהם של הנאשמים 1 ו-2 ודודו של הנאשם 3. בעדותו, תיאר אף הוא את הרקע למעשי הנאשמים, ואת הקורות את בנו ומשפחתו בתקופה שקדמה לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, ובהקשר למתלונן כמתואר בפתח עובדות כתב האישום המתוקן.
- בהמשך לעדותו של מר מועין נבואני, הוגשה בהסכמה הודעתו כפי שנמסרה במשטרה. כן הוגשו בהסכמה דו"ח הפעולה של השוטר משה אלמלם וכן הודעותיהם של מר ענאן טארבשה ומר הלאל סעד, המתייחסות לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ואשר קדמו לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן (סומנו יחד נ/1).
- עוד הוגש מטעם הנאשמים הסכם הסולחה שנערך בין הנאשמים לבין המתלונן (סומן נ/2).

כן הוגש מטעם הנאשם 1 מסמך סוציאלי המתייחס להשלכות האירועים נשוא כתב האישום על בת זוגו (סומן

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

16. בטיעוניה לעונש בכתב, הפנתה המאשימה לעבירות בהן הורשעו הנאשמים על פי הודאתם, כל אחד על פי חלקו באירוע. כן הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן. המאשימה טענה כי עונשם של הנאשמים 2 ו-3, שהינם בגדר מסייעים, נגזר מעונשו של הנאשם 1, שהינו המבצע העיקרי, ומכאן שיש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1.

17. לטענת המאשימה, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע המעשים הינם הערכים המעוגנים בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אשר עניינם פגיעה בשלמות הגוף, בכבוד האדם, בפרטיות, בשלוות הנפש ובביטחונו של אדם. כן טענה כי בתי המשפט הביעו דעה נחרצת אודות החומרה שיש לנקוט כנגד אלו המבצעים עבירות אלימות ונוטלים את החוק לידיהם, תוך שהפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, טענה המאשימה, כי לא זו בלבד שהנאשמים היכו את המתלונן בצוואתו, כשהוא כפות לכיסא והביאו לפציעתו, אלא אף שהם פעלו להשפילו באופן חמור ביותר, כאשר הנאשם 1 גילח את גבותיו וראשו של המתלונן, בעוד שהנאשמים 2 ו-3 מונעים ממנו מלזוז. לאחר מכן, צילם הנאשם 2 את המתלונן ואיים לפרסם את תמונותיו. כך, טענה המאשימה, כי מדובר באירוע משפיל לא רק ברגע התרחשותו, אלא גם לאחריו, כאשר המתלונן נותר מגולח וחבול. לטענתה, מדובר בפגיעה חמורה בגרעין זכות היסוד לכבודו של אדם.

18. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשמים וכי הם האחראים הבלעדיים לביצוען ולתוצאותיהן. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשמים פגעו בגופו ובנפשו של המתלונן, אשר נגרמו לו פציעות בפניו וחבלות בגופו, בצד פגיעה בכבודו והשפלתו.

19. באשר לסיבות שהובילו את הנאשמים לביצוע העבירות, הזכירה המאשימה, כי הנאשמים 2 ו-3 ביצעו את המיוחס להם על מנת לסייע בידי הנאשם 1 לתקוף את המתלונן. כן טענה, כי בידי הנאשם 1, אשר נסחט על ידי המתלונן עובר לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, הייתה האפשרות לפעול במישור החוקי ולפנות למשטרה, אולם הוא בחר שלא לעשות כן וליטול את החוק לידי. כן סבורה המאשימה, כי אין בנמצא נסיבות שיש בהן להפחית מחומרת העבירות שביצעו הנאשמים, או לגרוע מאשםם וכי מעשיהם אינם חוסים תחת אחד הסייגים לאחריות פלילית.

20. לטענת המאשימה, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה כוללת הטלת עונשי מאסר לתקופות משתנות, וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, נסיבותיו של הנאשם והנזק שנגרם. לתמיכה

בעמדתה זו, הפנתה המאשימה לפסיקה במקרים בהם הוטלו עונשי מאסר בני מספר חודשים בפועל בגין ביצוע עבירות אלימות.

21. לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם 1, הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, כאשר עונשם של הנאשמים 2 ו-3 בגין עבירות הסיוע, ייגזר בהתאם.

22. באשר לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, טענה המאשימה, כי הנאשמים לא הציגו נסיבות חיים קשות כלשהן וכן, כי פגיעת העונש הצפויה בנאשמים, או בבני משפחתם, אינה במידה יוצאת דופן ואינה שונה מהפגיעה הנובעת באופן טבעי מעצם התנהלות ההליך הפלילי כנגד הנאשמים.

23. בהתייחס לנטילת האחריות מצד הנאשמים על מעשיהם, הפנתה המאשימה לכך שהנאשם 1 אמנם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובתסקיר שירות המבחן צוין, כי הינו נוטל אחריות על מעשיו, אולם, לגישת המאשימה, עיון בתסקיר מלמד, כי אין הדבר כך. בהקשר זה הדגישה, כי נסיבות ביצוע העבירה אותן תיאר הנאשם 1 בפני שירות המבחן, שונות באופן מהותי מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, תוך צמצום חלקו, השלכת מלוא האחריות על המתלונן והעלאת טענות חסרות אחיזה בכתב האישום. מכאן, ביקשה המאשימה להסיק, כי התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם 1 נוטל אחריות מלאה על מעשיו, שגויה.

24. המאשימה הוסיפה והפנתה לכך שהנאשם 2 נטל אחריות חלקית בלבד בפני שירות המבחן, התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן ומיקד את השליטה והאחריות לביצוע העבירה במתלונן. כן הפנתה לכך שהנאשם 3 נטל אחריות פורמאלית בלבד, כעולה מתסקירו, וכפי שמלמד גם תיאור הדברים שמסר בפני שירות המבחן.

25. לאור האמור, טענה המאשימה, כי תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של שלושת הנאשמים חיוביים למראית עין בלבד, שכן בהיעדר נטילת אחריות אמיתית מצד הנאשמים, אין להמלצות שירות המבחן על מה לסמוך.

26. בהקשר זה הוסיפה וטענה המאשימה, כי גם הערכת שירות המבחן ולפיה, נשקפת מהנאשמים מסוכנות נמוכה להישנות ביצוע עבירות בעתיד אינה מבוססת, שכן זו נסמכה על התרשמותו לכאורה מנטילת אחריות מצד הנאשמים. בעניינו של הנאשם 1 ציינה המאשימה, כי העולה מהתסקיר לפיו, הנאשם התקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת את דחפיו בעת ביצוע העבירה וכן העובדה, כי מיקד את השליטה והאחריות למעשיו במתלונן, מעידים על בעיה המצריכה טיפול, ואשר טרם טופלה, באופן הסותר את מסקנת שירות המבחן בדבר מסוכנותו.

27. לזכותם של הנאשמים, זקפה המאשימה את שיתוף הפעולה שלהם בעצם הודאתם בכתב האישום המתוקן וחסכון בזמן שיפוטי יקר, וכן את עברם הפלילי הנקי.
28. המאשימה הפנתה גם לשיקול בדבר הרתעת הרבים, באמצעות הטלת ענישה מחמירה, וטענה, כי מעשי הנאשמים מחייבים גינוי והשתת עונש שיהא בו להלום את מהות המעשים, חומרתם ונסיבות ביצועם.
29. נוכח כל האמור לעיל, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 1 עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה וכן מאסר מותנה וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן. כן ביקשה לגזור את עונשם של הנאשמים 2 ו-3 כמסייעים, כמחצית עונשו של הנאשם 1, כאשר ניתן כי עונש המאסר שיוטל עליהם ירוצה על דרך של עבודות שירות.
30. המאשימה ציינה, כי הנאשמים 1 ו-2 שהו במעצר מיום 30.10.15 ועד ליום 16.11.15 ואילו נאשם 3 שהה במעצר מיום 1.11.15 ועד ליום 16.11.15.
31. כן יוער, כי במסגרת שמיעת הטיעונים לעונש, הצהירה המאשימה, כי בגין הפרשה דנן הוגש כנגד המתלונן כתב אישום והוא הודה והורשע בעבירת סחיטה באיומים.
32. בהשלמת טיעוניה לעונש בדיון מיום 24.4.17 וכן בדיון מיום 12.6.17, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית כפי טיעוניה לעונש.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

33. בטיעוניו לעונש, טען ב"כ הנאשם 1, כי יש לבחון את המקרה כמכלול של אירועים שהתקיימו על רצף של זמן, ולא רק את המתואר בכתב האישום, שכן, לשני הצדדים אשם תורם בהתפתחותו של האירוע נשוא כתב האישום, כך שמידת אשמו של הנאשם באירוע נשוא כתב האישום אינה מלאה, לאור האירועים שקדמו לו. יתרה מזו, טען, כי אופן התפתחות האירוע כשלעצמו הינו תולדה של מעשי המתלונן.
34. ב"כ הנאשם הפנה לדו"ח הפעולה המשטרתי ולהודעות שהוגשו כראיות לעונש (נ/1), מהם עולה, כי המתלונן החזיק בידיו מידע אשר פרסומו עלול היה לגרום לפגיעה אנושה בגופו ובשמו הטוב של הנאשם 1 וכן בשמה הטוב ואף בחייה של אשת הנאשם 1, אשר הייתה קורבן למעשי המתלונן. כן טען, כי הנאשם 1 היה מוכן לשלם סכום גבוה כדי למנוע את התרחשות הדברים, עמד בקשר עם אנשים שונים לצורך כך ואף שילם כספים רבים למתלונן, אך המתלונן לא הסתפק בכך והמשיך בסחיטת הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום שהוגש כנגד המתלונן.

35. כן טען ב"כ הנאשם 1, כי לאחר שמשפחת הנאשם חשה כי הדברים אינם כשורה, סוכם בין הנאשם לבין אביו, כי יסכם עם המתלונן שיגיע למספרה וזאת לצורך הסגרתו לידי המשטרה, כפי העולה גם מדו"ח הפעולה שהוגש, אלא שאז התעורר חשדו של המתלונן והתפתח אירוע אלים בינו לבין הנאשם 1. ב"כ הנאשם טען בהקשר זה, כי בשל כעסו של הנאשם נוכח התנהלות המתלונן, איבד הנאשם שליטה. לטענתו, אין המדובר במעשה נקמה שנועד לפגוע במתלונן, או להסלים את האירוע, שכן, הנאשם פעל מתוך ידיעה ברורה כי המשטרה תגיע למקום ולכן קשר את המתלונן והשאירו במקום עד להגעת המשטרה. כן טען, כי הפגיעה באפו של המתלונן התרחשה בעת חילופי המהלומות הראשונות בין השניים.

36. עוד לטענתו, היות והמתלונן הוביל להתפתחות האירוע האלים, מדובר בקרבה לסייג של הגנה עצמית. כך, לעבירה לא קדמה הכנה מראש, הנאשם פעל במטרה להסגיר את המתלונן לידי המשטרה, המתלונן הוא שיזם את המפגש במטרה לקחת כסף מהנאשם והוא זה שיזם את ההתגרות בנאשם. כן טען, כי מעשי המתלונן הטילו עננה הן על משפחתו שלו והן על משפחת הנאשם 1, על רקע כבוד האישה בעדה הדרוזית, דבר אשר ניסה הנאשם 1 למנוע בשלמו כסף רב למתלונן. כן טען, כי הנאשם שיתף פעולה עם כוחות המשטרה לפני האירוע ובמהלך חקירתו, דבר הנזקף לזכותו.

37. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם לא היה מעוניין בהתרחשות האירוע שכן, ברי הוא, כי שימוש באלימות לא היה מסייע כדי להוציא את הסרטונים מידי המתלונן, אלא רק להביא ללכידתו. כן טען, כי מלבד הנזק הידוע שנגרם, לא היה פוטנציאל להתרחבות האירוע, שכן, המשטרה התערבה לזכות המתלונן, אשר נקשר עד להגעתה.

38. כן טען, כי הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה ידועות וכי הנאשם הבין את הפסול שבמעשיו. בהקשר זה הפנה לתסקיר שירות המבחן ולשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן. כן הפנה לתסקיר המשלים העדכני שהוגש בעניינו, ממנו עולה, כי הנאשם סיים קבוצת שליטה בכעסים, תוך שהבהיר כי הנאשם נמנע משיתוף פעולה מלא כיוון שלא יכול היה לחשוף את תוכן הסרטונים בפני חברי הקבוצה, אותם אינו מכיר.

39. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם היה מצוי במצב נפשי קשה עקב מעשי המתלונן. כן טען, כי המתלונן הוא זה שפתח באלימות, לאחר שהבין כי מדובר בתרגיל, כך שחומרת העבירה נובעת מהתנהלות המתלונן, אשר כנגדו הוגש, כאמור, כתב אישום. לגישת ב"כ הנאשם, מכלול הנסיבות מצדיק קביעת מתחם עונש הולם נמוך יותר מהמתחייב ממדיניות הענישה הנוהגת, שכן מידת אשמו של הנאשם במקרה דנן קטנה וכן, כי נסיבות ביצוע העבירה מטות את הכף לטובת הנאשם, זאת, בשונה ממקרים בהם היה הנאשם יוזם האירוע ופוטנציאל הנזק גבוה. לעניין זה הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

40. כן הוסיף, כי מדובר בעבירה המצויה בדרך כלל בסמכות בית משפט השלום, כאשר מתחם העונש

בגינה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל. בהקשר זה הפנה לנסיבותיו הייחודיות של המקרה דנן, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, האשם התורם של המתלונן, הסייג, העובדה, כי המתלונן הוא זה שהביא לביצוע העבירה והיותה של העבירה ברף הנמוך.

41. בהתייחס לעונש הראוי לנאשם, טען בא כוחו, כי יש למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם שייקבע, זאת, כיוון שהנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות על ביצועה מתחילת ההליך, שיתף פעולה עם המשטרה מתחילת האירוע, הודה ולקח אחריות מלאה הן בחקירתו, הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן, התסקיר בעניינו חיובי וכי מדובר בבחור צעיר בתחילת דרכו. כן הפנה ב"כ הנאשם לנזק שנגרם לנאשם בעקבות האירוע, נזק תדמיתי קשה אשר ילווה אותו למשך כל ימי חייו. כך, טען, כי הנאשם ואשתו היו בראשית הליך נישואיהם, הליך אשר נפגע בעקבות מעשי המתלונן והשניים אולצו להקדים את נישואיהם, דבר אשר ילווה אותם מבחינה נפשית לאורך כל חייהם. כן טען לפגיעה קשה בבני משפחת הנאשם, אשר ניסו למנוע את האירוע, הוציאו כספים רבים ופעלו לתיקון הנזקים, כפי שמתבטא בהסכם הסולחה (נ/2).

42. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם לא הסתיר דבר מפני שירות המבחן וכי התנהגותו לאחר האירוע הייתה חיובית ביותר. לתחושת ב"כ הנאשם, שירות המבחן החמיר עם הנאשם בתסקירו יתר על המידה והמלצתו להשתת מאסר בעבודות שירות נועדה אך כדי לשכנע לבחור באפיק השיקומי, משום שלכאורה, עבירה מסוג זה מצדיקה השתת מאסר. כך טען, כי שירות המבחן סבר, כי הוא מקל עם הנאשם, אולם בפועל, החמיר עמו. לגישת ב"כ הנאשם, בנסיבות העניין, אין מקום להשתת מאסר בעבודות שירות, זאת לאור העובדה, כי מדובר באב למשפחה, אשר שב לעבודתו לאחר תקופת היעדרות ארוכה ומוטל עליו לפרנס את משפחתו לקראת הבאת צאצאים לעולם. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם להימנע מלהשית עונש מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. כן טען, כי התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם מצדיק הקלה עמו, כך שאף אם יקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה שהציע, הרי שישנה הצדקה לסטות ממנו לקולא.

43. כן הוסיף, כי מעבר לתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, הנאשם היה נתון בתנאי מעצר בית במשך תקופה ארוכה, דבר שכשלעצמו גרם לנאשם להבין את מעשיו. כן טען, כי כיום הנאשם נמצא במקום אחר בחייו והסיכון להישנות עבירות מסוג זה הנו נמוך.

44. בהשלמת טיעונו לעונש בדיון מיום 24.4.17 וכן בדיון מיום 12.6.17, שב ועתר ב"כ הנאשם להימנע מהשתת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, נוכח מצבו המשפחתי והכללי של הנאשם, זאת, אף בחריגה ממתחם העונש ההולם שיקבע.

45. בדבריו בפני, התנצל הנאשם 1 על מעשיו, הסביר את הרקע למעשיו ואמר, כי הוא מבין שטעה. כן הזכיר את השלכות האירוע עליו ועל בני משפחתו, על יחסיו עם אשתו וכן על אשתו ובני משפחתו והקשרים ביניהם.

46. בטיעוני לעונש בכתב, הזכיר ב"כ הנאשם 2, כי נאשם זה הורשע בעבירת סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר תיקון משמעותי שנעשה בכתב האישום. כן ציין, כי הנאשם בן 25, בן למשפחה נורמטיבית לחלוטין בת 5 נפשות, אביו סוהר בשב"ס ואמו מנהלת בית ספר תיכון. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, או תיקי מב"ד פתוחים וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן טען, כי מדובר באדם שמעולם לא נקט באלימות פיזית כלפי אחרים, אינו נוטה לפתור קונפליקטים באמצעות כוח פיזי ואף לאירוע זה נקלע ללא תכנון מוקדם.

47. עוד לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם מביע חרטה על פגיעתו במתלונן. כמו כן, תקופת מעצרו גרמה לנאשם לערוך חשבון נפש. בנוסף, הנאשם שילם במעצרו מחירים אישיים כבדים במספר מישורים ובהם, אובדן עבודה, פגיעה קשה בפרנסת משפחתו הן בתקופת מעצרו מאחורי סורג ובריה והן בתקופת שהייתו בתנאי מעצר בית, קטיעת תכניותיו לבנות בית ולהתארס וכי כל אלו מהווים עבורו גורמי זעזוע והרתעה משמעותיים. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם הגיע למספרה ערב מסיבת אירוסיו, על מנת להתארגן לטקס האירוסין. כן טען, כי בין הנאשם לבין המתלונן אין כל משקעים וזאת, לאחר שנערך הסכם סולחה בסיוע מכובדים. כן טען, כי עד למעצרו, ניהל הנאשם אורח חיים מתפקד ונורמטיבי, ללא חריגות וללא התנהלות מפרת חוק.

48. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, בגדרו התרשם שירות המבחן ממסוכנות נמוכה להישנות עבירות מסוג זה, בעקבות ההליך הפלילי והכרת הנאשם במעורבותו בעבירה. כן הפנה להמלצת שירות המבחן להשתתף צו של"צ, חיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן, כאשר אף הוכנה תוכנית של"צ עבור הנאשם, כמפורט בתסקיר.

49. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי בהודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בתחילת ההליך ובטרם נשמעו עדים, חסכו הנאשמים זמן שיפוטי יקר. כן טען, כי עובדה זו הינה משמעותית ביותר, בפרט במקרה דנן, בו היה פוטנציאל להתלקחות אלימה בכפר, על רקע רגישות האירוע. ב"כ הנאשם שב והדגיש, כי בין הצדדים נערך ונחתם הסכם סולחה, עוד ביום 7.11.15 וזאת עובר להודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, בדיון מיום 21.3.16. בהקשר זה הפנה לחשיבות המיוחדת בפסיקה לקיומו של הסכם סולחה ולכך שהינו מהווה שיקול לקולה בין יתר שיקולי הענישה. כן הזכיר, כי בנוסף להסכם הסולחה, הוסכם בהסדר הטיעון, כי הנאשמים ישלמו למתלונן סך של 15,000 ₪. יתרה מזו, נטען כי המתלונן עצמו מסר כי הוא סלח לנאשמים. בנסיבות אלה, טען ב"כ הנאשם, כי ראוי ליתן להסכם הסולחה משקל משמעותי כשיקול המצדיק הקלה בעונשם של הנאשמים. כן הפנה לפסיקת בתי המשפט ולספרות בדבר חשיבות הסכם הסולחה ומשקלו בשיקולי הענישה.

50. עוד נטען, כי השתתף תקופת מאסר נוספת על תקופת מעצרו של הנאשם, אף בדרך של עבודות שירות, כעמדת המאשימה, עלולה להביא לתוצאות קשות עבור הנאשם, זאת, בהתחשב בכך שמדובר

בצעיר נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, הביע צער וחרטה וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים ומעצרו הראשון. כך שב"כ הנאשם והדגיש, כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, ללא כל עבר פלילי וללא תיקים פתוחים נוספים, אשר הסתבך בעבירה שאינה מתאימה לאופיו. כן ביקש, להתחשב בהודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן ובקיומו של הסכם הסולחה ולנקוט בעניינו של הנאשם בדרך של סלחנות ופתח לתשובה. ב"כ הנאשם הוסיף, כי חרטה כנה ועמוקה על העבר ורצון בשיקום לעתיד הינם שיקולים חשובים ומהותיים בענישה, אשר בנסיבות העניין ראוי ליתן להם משקל ניכר ואף מכריע בקביעת עונשו של הנאשם.

51. לאור האמור, עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהשית עליו ענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה מרתיע וצו של"צ בהיקף 220 שעות, כפי המלצת שירות המבחן.

52. בהשלמת טיעוניו בעל פה, ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריוח מיום 30.10.15 ועד ליום 16.11.15 ולאחר מכן היה נתון בתנאי מעצר בית משך תקופה לא מבוטלת ובהמשך בתנאי מעצר בית חלקי.

53. בהשלמת טיעוניו לעונש בדיון מיום 24.4.17 וכן בדיון מיום 12.6.17, חזר ב"כ הנאשם על טיעוניו ושב ועתר להשתת ענישה חינוכית בדמות צו של"צ, כפי המלצת שירות המבחן, תוך הימנעות מהשתת מאסר בפועל.

54. בדבריו בפני ביקש הנאשם 2 סליחה והתנצל על מעשיו.

טיעוני הנאשם 3 לעונש:

55. במסגרת טיעוניה לעונש, ציינה ב"כ הנאשם 3, כי הנאשם בן 24, הודה בכתב אישום מתוקן בעבירה שעניינה, סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות. כן הפנתה לכתב האישום המתוקן ולחלקו של הנאשם, הקטן מזה של הנאשמים האחרים, שעה שהנאשם הגיע למספרה לאחר שהנאשם 1 והמתלונן החלו להכות זה את זה ולאחר שהנאשם 1 ריסס את המתלונן בגז מדמיע והוסיף להכותו. כן טענה, כי עובדות כתב האישום המתוקן אינן מייחסות לנאשם את צילום המתלונן וכי הנאשם אף לא היה מודע לסכסוך שפרץ בין הנאשם 1 לבין המתלונן. מכאן, שהנאשם נקלע למקום הלא נכון בזמן הלא נכון ופעל מתוך שיקול דעת מוטעה באירוע נקודתי וללא כל תכנון מוקדם.

56. ב"כ הנאשם התייחסה לעונש אליו עתרה המאשימה וטענה, כי למעשה מדובר בארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כנגזר מעונשו של הנאשם 1. כן טענה, כי הנאשם הינו צעיר נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות חיים מיוחדות. בהקשר זה ציינה, כי הנאשם איבד את אביו בפתאומיות בהיותו בן 14

שנים ומאז סייע בכלכלת המשפחה, כאשר בנוסף לעול הכלכלי, נשא על כתפיו גם עול נפשי כבד. כן הוסיפה, כי הנאשם התגייס לצבא ושירת שירות מלא ובהמשך שב לשרת כנהג מבצעי, כאשר במועד ביצוע העבירה שהה בחופשה מטעמים בירוקרטיים ובשל מעורבותו בעבירה לא שב לשירות צבאי. בהתחשב בכך, טענה ב"כ הנאשם, כי אין לקבל את טענת המאשימה לפיה, העונש לא ישפיע על הנאשם ועל משפחתו שכן, ניכרת פגיעה רבה, שעה שעתידי של הנאשם בשירות קבע צבאי התנפץ לרסיסים. ב"כ הנאשם הוסיפה, כי כיום עובד הנאשם בעבודות בניין באופן קבוע ומסודר.

57. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם לקח אחריות בפני שירות המבחן, הביע אמפתיה כלפי המתלונן וכן הביע עמדות המתנגדות לשימוש באלימות. כן הפנתה להתרשמות שירות המבחן מרמת מסוכנות נמוכה להישנות עבירות מסוג זה ולהמלצתו לנקוט בענישה חינוכית בדמות 220 שעות של"צ לצד ענישה נלווית. כן טענה, כי נראה שהמחיר הכבד ששילם הנאשם בשל מעורבותו בתיק זה, מעצרו מאחורי סורג ובריאח לראשונה בחייו ושהייתו בתנאים מגבילים משך תקופה לא מבוטלת, חידדו עבורו את חומרת מעשיו והיוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות, כפי שהתרשם שירות המבחן.

58. לעמדת ב"כ הנאשם, המלצת שירות המבחן אינה סוטה מהעונש הראוי בנסיבות העניין ולכן עתרה לאמצה. עוד ציינה, כי מעבר לתקופת מעצרו מיום 1.11.15 ועד ליום 16.11.15, הנאשם שוחרר למעצר בית מלא, עד שביום 21.3.16 בוטלו התנאים המגבילים. לאור כל האמור, ביקשה ב"כ הנאשם שלא למצות עם הנאשם את הדין, להתחשב בחלקו הקטן במעשה ולהטיל עליו עונשים כפי המלצת שירות המבחן.

59. בהשלמת טיעוניה לעונש בדיון מיום 24.4.17 וכן בדיון מיום 12.6.17, שבה ועתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ ולהימנע מהשתת מאסר בפועל.

60. בדבריו בפני התנצל הנאשם על שאירע ועל מעשיו.

תסקירי שירות המבחן:

תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

61. בתסקיר הנושא תאריך 3.7.16, צוין, כי הנאשם 1 בן 27 שנים, נשוי, בעל השכלה של 12 שנות לימוד, ספר במקצועו, תושב מג'אר. בשנת 2007 התגייס לשירות צבאי אך השתחרר על רקע רפואי, עקב מחלת האסטמה, ממנה סובל הנאשם מילדות. לדבריו, באותה תקופה היה בעל מספרה עצמאי והעדיף להמשיך להתפתח בתחום זה. בחודש אפריל 2016 נישא לרעייתו ובני הזוג חיים בסמיכות לבית הורי הנאשם. הנאשם שיתף, כי בעקבות האירוע נשוא כתב האישום, ניתקו הוריה של אשתו את קשריהם עמה ובעקבות כך הדרדר מצבה הנפשי. הנאשם תומך ברעייתו ומסייע לה, במקביל לטיפול אנשי מקצוע.

62. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור הנמצא בראשית דרכו המשפחתית, אשר עד מעורבותו באירוע הנוכחי ניהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד.

63. צוין, כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי לנאשם אין מעורבות פלילית קודמת. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון מסר הנאשם, כי עובר לאירוע, פנה אליו המתלונן בטענה, כי בידיו תמונות אינטימיות של הנאשם ושל רעייתו ואם לא ישלם לו סכום כסף אותו הוא דורש, יפיץ את התמונות. לדבריו, ניסה לפנות להוריו של המתלונן ואף פנה למשטרה על מנת למנוע מהמתלונן מלעשות כן. לדבריו, ביום האירוע הונחה על ידי השוטרים לזמן את המתלונן ולנסות לבצע עמו את העסקה על מנת להפלילו. כאשר הגיע המתלונן אל המספרה שבבעלותו, החל להתפרע במספרה והנאשם החליט לקשור אותו על מנת לעכבו עד להגעת השוטרים. כן הודה, כי כתוצאה מכעסו, גילח את ראשו ואת גבותיו של המתלונן והיכה אותו.

64. מהתסקיר עולה, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירה והביע חרטה על כך. כמו כן, ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והכיר בפגיעה בו ובהשפלה שספג בשל תקיפתו בצוותא וכן הביע הכרה בפגיעה הפיזית והרגשית במתלונן. בנוסף, הנאשם הכיר בכך שבעת ביצוע העבירה פעל מתוך כעס ופגיעה בכבודו והתקשה לווסת את דחפיו. מאידך, מיקד הנאשם את השליטה במעשיו בהתנהגות המתלונן ובמחויבותו החברתית המגדרית להגן על כבודה של אשתו. הנאשם שיתף בנזק המשפחתי, הנפשי והכלכלי שנסב לו בעקבות הסחיטה ומעורבותו בעבירה. שירות המבחן התרשם, כי תקופת המעצר וההליך הפלילי מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול. צוין, כי לדברי הנאשם, נעשה הסכם סולחה בין הצדדים, אך ההסכם לא הוצג בפני שירות המבחן.

65. בהערכת הסיכון והסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן, כי התרשם, כי מדובר באדם אשר גדל במשפחה שסיפקה את צרכיו ההתפתחותיים והאינסטרומנטליים והיותה סביבה ערכית וחיובית וכי הנאשם נמצא בראשית הקשר הזוגי ובתקופת עיצוב התקשורת הזוגית. טרם מעורבותו בעבירה, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ללא רקע פלילי קודם וכי הוא בעל מיומנויות תקשורת טובות, יכולות וכישורים, המחויב לתפקידו כבן, כבעל וכמפרנס. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון, לקח הנאשם אחריות מלאה על מעורבותו בביצועה, הביע חרטה על מעשיו וביטא אמפתיה כלפי המתלונן.

66. מאידך, שירות המבחן התרשם, כי בעת ביצוע העבירה, הנאשם התקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת את דחפיו ומיקד את השליטה והאחריות למעשיו בהתנהגותו של המתלונן ובמחויבותו המשפחתית והתרבותית. שירות המבחן התרשם, כי בבסיס העבירה עומדים הפגיעה בכבוד המשפחה, היבטים תרבותיים, כללים ואיסורים חברתיים וכי בעת ביצוע העבירה הנאשם פעל מתוך כעס ותחושת חוסר אונים, כי הוא אינו מצליח למנוע את הפצת התמונות האינטימיות. כן התרשם, כי למעורבות הנאשם בעבירה ישנן השלכות חברתיות, משפחתיות, נפשיות וכלכליות וכי ההליך הפלילי מהווה הרתעה עבורו. כמו כן, הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ושירות המבחן מעריך, כי המסוכנות להישנות העבירה הינה נמוכה.

67. שירות המבחן סבור, כי שילוב של ענישה קונקרטיה ומוחשית עם ענישה טיפולית תסייע לנאשם מחד, להבין את הגורמים העומדים בבסיס מעורבותו בעבירה ותסייע לו לזהות מצבי סיכון בעתיד ומאידך, תהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

68. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים, במסגרתו ישולב בקבוצה לשליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן. כן המליץ, להטיל עליו מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות ולחייבו בתשלום פיצוי למתלונן. להערכת שירות המבחן, שילוב של ענישה הרתעתית לצד ענישה טיפולית, עשוי להעלות את יכולתו של הנאשם להתמודדות במצבי מתח רגשי ולהפחית את הסיכון להישנות העבירות.

69. בתסקיר המשלים מיום 7.12.16 מסר שירות המבחן, כי בתקופה שחלפה מאז תסקירו המקורי, שולב הנאשם בקבוצה לשליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן, מיום 4.7.16 ועד ליום 26.9.16. מדיווח מנחות הקבוצה עולה, כי הנאשם הקפיד להגיע לכל המפגשים, היווה דמות דומיננטית וחיונית בקבוצה ויצר קשר חיובי עם המשתתפים האחרים. במהלך המפגשים, הנאשם שיתף בנסיבות מעורבותו בעבירה, בדילמות עמן התמודד וברגשות שעלו כתוצאה ממעורבותו בעבירה וזכה לאמפתיה מצד שאר חברי הקבוצה. מנחות הקבוצה התרשמו, כי הנאשם התקשה לחשוף בפני שאר חברי הקבוצה את חולשותיו ואת המחירים האישיים והמשפחתיים ששילם בעקבות מעורבותו בעבירה. להתרשמותו, מדובר באדם בעל דימוי עצמי גבוה ויכולות ביטוי מילוליות טובות, המסוגל לערוך התבוננות פנימית ולהכיר בכשלו היתנהגותיים בעת ביצוע העבירה ובחומרת מעשיו.

70. מאידך, ועל אף התהליך הטיפולי, הנאשם עודנו מושפע מהערכים המסורתיים והתרבותיים אשר השפיעו עליו בעת ביצוע העבירה. ערכים אלה היוו עבורו גורם מסייע אשר נתן לגיטימציה להתנהלותו בעת ביצוע העבירה ולתפיסותיו ביחס לאורחות חייו. מנחות הקבוצה התרשמו, כי הנאשם בעל יכולת לשליטה בדחפיו ובעל יכולת להפעיל שיקול דעת במצבים מעוררי מתח רגשי. שירות המבחן סבור, כי מעורבות הנאשם בביצוע עבירה זו אינה מאפיינת את התנהלותו ביומיו. כן הנו סבור, כי השתתפות הנאשם בהליך טיפולי בשירות המבחן, במסגרתו לקח אחריות על מעשיו, העלתה את מודעותו למצבי סיכון וכי תהליך טיפולי זה והכלים אותם רכש במסגרתו לוויוסות דחפים, עשויים להפחית את המסוכנות למעורבות חוזרת בעבירות. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו כפי תסקירו המקורי.

71. בתסקיר המשלים מיום 19.4.17 צוין, כי לדברי הנאשם, מאז סיום השתתפותו בקבוצה, חל שיפור משמעותי במספר תחומים בחייו. בשיחה עמו, הנאשם ביטא שביעות רצון מההליך הטיפולי שעבר. לדבריו, הבין כי הנסיבות אשר קדמו לביצוע העבירה השפיעו עליו והוא התקשה לווסת את דחפיו ופעל באופן תוקפני כלפי המתלונן וכיום הוא מכיר בפגיעה במתלונן, בגופו ובכבודו. הנאשם דיבר על המחירים ששילם כתוצאה ממעורבותו באירוע העבירה, אשר מהווים עבורו גורם מרתיע ממעורבות עתידית בעבירות מסוג זה. כן שיתף, כי הכלים שרכש במסגרת הטיפול הקבוצתי מסייעים לו בוויסות דחפיו, בהפעלת שיקול דעת ובהתבוננות ביקורתית על מעשיו. הנאשם הביע נכונות להמשיך שיתוף

פעולה עם שירות המבחן ככל שיידרש.

72. נוסף על האמור, הנאשם שיתף בתחושה חיובית במספר תחומים בהם חווה התקדמות במהלך תקופת הדחיה. כך שיתף, כי אשתו אשר חוותה פוסט טראומה בעקבות האירוע, ממשיכה בטיפול פסיכולוגי וחל שיפור משמעותי במצבה הנפשי, היא שבה לעבוד באופן סדיר ונמצאת כיום בחודשי היריון מתקדמים. כמו כן, חודש הקשר בין אשתו לבין בני משפחתה, אשר נקטע בעקבות המקרה, מה שתרם אף הוא לשיפור במצבה הנפשי ולאווירה החיובית בביתם. הנאשם תיאר, כי הוא ממשיך לתמוך באשתו וללוותה לטיפולים הפסיכולוגיים ולבדיקות הרפואיות, אך ניכר כי הוא חווה הקלה בלחץ שחש ממצבה של אשתו. עוד מסר, כי מצבו הכלכלי השתפר וכי העסק שבבעלותו נמצא במגמת צמיחה חיובית לאחר הטלתה שעבר.

73. שירות המבחן סבור, כי בעקבות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, בו רכש כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי מתח, לצד ההפחתה בגורמי הלחץ המשפחתיים, הרי שכל אלה מהווים גורם המפחית את המסוכנות להישנות מעורבותו בעבירות מסוג זה.

74. צוין, כי הנאשם הינו המטפל העיקרי באשתו, אשר עודנה זקוקה לליווי ולתמיכתו. להערכת שירות המבחן, הנאשם השלים את ההליך הטיפולי בתחום השליטה בכעסים ולהתרשמותו, הנאשם אינו זקוק להמשך טיפול מסגרת שירות המבחן ולכן, עולה ההתלבטות לגבי הצורך בהטלת צו מבחן. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית, אשר תחדד עבור הנאשם את גבולות החוק, בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן.

75. בתסקיר משלים נוסף מיום 10.5.17, הבהיר שירות המבחן, כי להתרשמותו, במסגרת הקבוצה רכש הנאשם כלים לשליטה בכעסים, לוויסות דחפים ולהפעלת שיקול דעת במצבים מעוררי מתח רגשי. להערכת שירות המבחן, המפגשים הקבוצתיים בהם דן הנאשם במעורבותו בעבירה ובחן את עמדותיו, מסייעים לו לעריכת שינוי בדפוסי התנהגותו והפחתת המסוכנות להישנות עבירות מסוג זה בעתיד. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם כיום בעל יכולת לזהות מצבי סיכון, להתמודד באופן אדפטיבי במצבי לחץ ולפעול בנפרדות ממשפחת מוצאו ומחויבותו התרבותית. כן להתרשמותו, הנאשם הצליח להפיק תועלת מהתכנים שעלו בקבוצה ולערוך שינוי בדפוסי חשיבתו והתנהלותו, מה שמפחית את המסוכנות להישנות עבירות, לצד ההליך המשפטי הממושך והמחירים המשפחתיים והאישיים ששילם הנאשם כתוצאה ממעורבותו בעבירה.

76. שירות המבחן הפנה לאמור בתסקירו המשלים מיום 19.4.17 וצוין, כי במהלך התקופה שחלפה מאז, הקפיד הנאשם לשמור על קשר עם שירות המבחן ונענה לכל שהתבקש ממנו. כן הפנה שירות המבחן להתלבטותו בתסקירו המשלים הנ"ל, ביחס להעמדת הנאשם במבחן, כיוון שמחד מיצה את התהליך הקבוצתי ומאידך, העריך שירות המבחן כי לאור חומרת מעשיו והפגיעה במתלונן, ענישה הרתעתית תחדד עבורו את אחריותו למעשיו. עם זאת, לאור התמשכות ההליך המשפטי והשלמת

התהליכים הטיפוליים במסגרת שירות המבחן, וכן לאור השינויים המשפחתיים שחלו במהלך תקופת הדחייה, כיום שירות המבחן אינו מתרשם מנזקקות טיפולית נוספת ואינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. להערכת שירות המבחן, הטלת ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד תשלום פיצויים ומאסר מותנה, תהווה גורם הרתעתי עבור הנאשם, בו יש אלמנט של פיצוי על הנזק שהסב לאחר.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2:

77. בתסקיר מיום 5.7.16, פורט הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם 2. צוין כי הנאשם בן 25, רווק, בעל השכלה של 12 שנות לימוד, עובד בתחום המסעדות, תושב מג'אר במקור, כיום מתגורר בקרית שמונה. מכיתה א' עד י' התחנך הנאשם בבתי הספר במג'אר. בכיתה י' עבר ללמוד בבית ספר למקצועות צבאיים בצריפין, אך עזב עקב חוסר עניין במקצוע. עקב כך, חזר שוב על כיתה י' בבית הספר במג'אר והשלים שם 12 שנות לימוד. לדבריו, בתקופת לימודיו לא עלו בעיות התנהגות ומשמעת.

78. בשנת 2009 הנאשם התגייס לשירות צבאי במסגרת שירות בתי הסוהר, אולם לדבריו, לא שובץ לתפקיד בו היה מעוניין והשתחרר כעבור פחות משנה, על רקע נפשי. עם תום שירותו הצבאי, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות והיה מאורס. לאחר שבוטלו אירוסיו, לדבריו, מכיוון שחש כי אינו בשל לחתונה, עבר לגור ולעבוד בחיפה ולאחר מכן באילת, למשך שלוש שנים. לאחר שובו צפונה התארס שוב והמשיך לעבוד בעבודות שונות. לדבריו, אירוסין אלו בוטלו בעקבות האירוע נשוא הדיון. כיום הנאשם מתגורר בקרית שמונה ועובד שם בדוכן מזון מזה כחודשיים. בשיחה עמו שיתף הנאשם, כי הוא שואף בעתיד לפתוח מסעדה במג'אר. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר, אשר טרם ביצע העבירה ניהל אורח חיים מתפקד, אך הינו בעל קושי בשמירה על יציבות והסתגלות למסגרות בחייו.

79. צוין, כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי לנאשם אין מעורבות פלילית קודמת. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון מסר הנאשם, כי ביום האירוע היה מיועד להתארס והגיע למספרה של אחיו על מנת להתארגן לטקס האירוסין. לדבריו, לא ידע כי אחיו, הנאשם 1, נסחט על ידי המתלונן. כן מסר, כי הוא ואחיו של המתלונן חברים טובים. עם הגיעו למספרה, שהו אחיו והמתלונן בחדר אחר ולפתע נשמעו צעקות והחלה מריבה. הנאשם הודה כי אחז בחבל ואף צילם את המתרחש, אך שלל כי היכה את המתלונן וכי קשר אותו. עם זאת, הכיר בכך שלא פעל באופן יזום על מנת למנוע את ביצוע העבירה.

80. הנאשם לקח אחריות חלקית על מעורבותו בביצוע העבירה, הביע צער על מעורבותו, אך התקשה להביע חרטה ולגלות אמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם הכיר בחומרת הפגיעה במתלונן, אך מיקד את השליטה והאחריות למעשים בהתנהגותו של המתלונן ובמחויבותו המשפחתית והתרבותית לסייע לאחיו להשיב למתלונן כגמולו על מעשיו. עם זאת, הנאשם הכיר בכך שבעת ביצוע העבירה התקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת את דחפיו, אך התקשה להכיר בצדדים הפוגעניים שבהתנהגותו.

81. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל מתוך קושי בנפרדות מאחיו ומתוך תחושת פגיעה בכבוד אחיו וערכים תרבותיים המחייבים אותו להגן על כבוד משפחתו. הנאשם שיתף, כי תקופת המעצר הסבה לו פגיעה כלכלית. כן לדבריו, נעשה הסכם סולחה בין הצדדים, אך ההסכם לא הוצג בפני שירות המבחן.

82. בהערכת הסיכון והסיכוי לשינוי, ציין שירות המבחן, כי הוא התרשם שמדובר בבחור צעיר בעל מיומנויות תקשורת טובות ובעל יכולות וכישורים, המגיע ממשפחה ערכית ושומרת חוק ובעל עורף משפחתי תומך. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון, הנאשם לקח אחריות חלקית על מעורבותו בביצועה והביע צער על כך, אך התקשה לבטא חרטה על מעורבותו ולגלות אמפתיה כלפי המתלונן. שירות המבחן התרשם, כי בעת ביצוע העבירה, הנאשם התקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת את דחפיו ופעל מתוך מחויבות לאחיו ומתוך ערכים תרבותיים של פגיעה בכבוד המשפחה. כמו כן, מיקד את השליטה והאחריות למעשיו בהתנהגותו של המתלונן, אשר פגע בכבודו של אחיו.

83. מאידך, שירות המבחן התרשם, כי בעקבות ההליך הפלילי והכרתו במעורבותו בעבירה כיום, המסוכנות להישנות עבירות מסוג זה הינה נמוכה. שירות המבחן סבור, כי ענישה גמולית אשר יש בה פיצוי על הנזק שהסב, לצד ענישה הרתעתית, יהוו עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול. מאידך, שירות המבחן לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית והנאשם אף מסר, כי אינו פנוי להליך טיפולי בשלב זה.

84. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם של"צ בהיקף של 220 שעות, חיובו בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3:

85. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 3 מיום 30.6.16 עולה, כי הנאשם בן 24, רווק, בעל השכלה של 12 שנות לימוד, עובד בתחום הבניין כרצף, תושב מג'אר. אביו של הנאשם נפטר לפני כתשע שנים באופן מהיר ופתאומי, בהיותו של הנאשם בן 14 שנים. בעקבות פטירתו, התמודדה משפחת הנאשם עם קשיים כלכליים ונפשיים והנאשם נאלץ בגיל צעיר לסייע בכלכלת הבית ועבד בתחום הבניין. לדבריו, גם כיום מסייע הנאשם לאמו בכלכלת הבית. בשנת 2010 התגייס הנאשם לשירות צבאי כחשמלאי רכב וכמדריך ושירת שירות צבאי מלא. עם תום שירותו הצבאי, עבד בתחום הבניין בירוחם ובאבטחה באילת. לאחר מכן, שב לצבא לשירות קבע כנהג מבצעי. בתקופת ביצוע העבירה יצא הנאשם לתקופה קצרה מהצבא מטעמים בירוקרטיים והתכוון לשוב לשירות, אך עקב מעורבותו בעבירה לא שב לשירות. בשיחה עמו, הביע הנאשם נכונות לשוב ולשרת. כן לדבריו, עודנו משרת בשירות מילואים פעיל. כיום הנאשם עובד יחד עם אחיו הגדול בבניין בתחום הריצוף. לדבריו, נרשם ללימודי הנדסאי רכב במכללת "תל חי" ועתיד להתחיל את לימודיו בחודש אוקטובר 2016. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר, אשר עובר למעורבותו בעבירה ניהל אורח חיים מתפקד, אשר עודנו נמצא בהליכי גיבוש זהותו.

86. מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי לנאשם אין מעורבות פלילית קודמת. בהתייחס לעבירה נשואת הדין מסר, כי בינו לבין המתלונן היכרות קודמת על רקע שכנותם. לדבריו, במועד האירוע נכנס למספרה, השייכת לבן דודו, הנאשם 1, שמע צעקות ופתח את דלת החדר בו שהו המתלונן והנאשם 1. לדבריו, ראה כי הם מתקוטטים ביניהם וניסה להפריד. כן לדבריו, בעת שנקשר המתלונן בחבל, הוא ניסה למנוע זאת ולהתיר את החבל. לדבריו, לא היה מודע לסחיטה שקדמה לאירוע נשוא הדין. כן מסר, כי עזב את המקום עוד בטרם הגיעה המשטרה ונעצר יומיים לאחר מכן.

87. הנאשם לקח אחריות פורמאלית על מעורבותו בעבירה ולא הכיר, כי התנהג באופן אלים או פוגעני כלפי המתלונן. מאידך, ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והביע עמדות המתנגדות לשימוש באלימות, גם בנסיבות חברתיות ותרבותיות. כן ציין, כי ישנו הסכם סולחה בין הנאשמים לבין המתלונן, אך ההסכם לא הוצג בפני שירות המבחן. לדברי הנאשם, תקופת המעצר וכן ההליך הפלילי הסבו לו פגיעה נפשית וכלכלית וכן פגעו בהמשך יכולתו לשרת בשירות קבע בצבא.

88. בהערכת הסיכון והסיכוי לשינוי, ציין שירות המבחן, כי מדובר בבחור צעיר אשר גדל בנסיבות חיים מורכבות, אך עובר לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ללא רקע פלילי, בעל יכולת הסתגלות ושמירה על יציבות במסגרות בחייו, הלוקח אחריות פורמאלית על חלקו בביצוע העבירה והכיר, כי נכח במקום אך לא הכיר כי התנהג באופן אלים או פוגעני בעת האירוע. כמו כן, ביטא הנאשם עמדות המתנגדות לשימוש באלימות ושיתף כי ההליך הפלילי הסב לו פגיעה כלכלית ונפשית וקטע את הרצף התעסוקתי שלו. שירות המבחן התרשם, כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. כמו כן, התרשם ממסוכנות נמוכה להישנות עבירות מסוג זה.

89. שירות המבחן סבור, כי מכיוון שמדובר בעבירה ראשונה, הרשעתו בדין פוגעת בהמשך העסקת הנאשם בקבע. כמו כן, סבור שירות המבחן, כי הטלת ענישה גמולית כצו של"צ תהווה עבור הנאשם עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, אשר יש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות, חיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וכן חיובו בתשלום פיצוי למתלונן.

דין והכרעה:

90. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה פגיעה בנסיבות מחמירות ואילו הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה שעניינה סיוע לפגיעה בנסיבות מחמירות.

91. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

92. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

93. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

94. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן, כל אחד על פי חלקו ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בזיקה למהות המעשים שביצעו הנאשמים, טיבם, מהותם, הקשר הפנימי והמתמשך ביניהם, הרי שמדובר במסכת עבריינית אחת. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

95. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצעו הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

96. כתב האישום המתוקן ב/1 מגולל אירוע אלימות חמור שביצעו הנאשמים במתלונן. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי על רקע הסכסוך שנתגלע בין הנאשם 1 למתלונן, במסגרתו דרש המתלונן כסף מהנאשם 1 על מנת שלא יפרסם תמונות אינטימיות של הנאשם, התקשר הנאשם 1 למתלונן והזמינו להגיע למספרה שבבעלותו כדי לקבל את הכסף שדרש ממנו המתלונן. כשהגיע המתלונן למספרה, ביקש הנאשם 1 מהמתלונן שיתחייב בפניו שאין בידי תמונות נוספות ובמהלך השיחה, החלו הנאשם 1 והמתלונן להכות זה את זה. הנאשם 1 ריסס את המתלונן בגז מדמיע שהיה ברשותו והמשיך להכותו. נאשמים 2 ו-3, שהגיעו למספרה, הצטרפו לנאשם 1 והחלו אף הם להכות את המתלונן בחלקי גופו השונים. הנאשמים קשרו את המתלונן באמצעות חבל, הושיבו אותו על כיסא והמשיכו להכותו. אם לא די בכך, הנאשם 1 גילח את ראשו של המתלונן ואת גבותיו, על מנת להשפילו, בעוד הנאשמים 2 ו-3 אוחזים בו ומונעים ממנו מלזוז. סמוך לאחר מכן, צילם הנאשם 2 את המתלונן בעודו כפות ומדמם ואיים עליו, כי יפרסם את התמונות.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלונן פציעות בפניו וכן המטומות בחלקי גופו השונים.

97. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגעו הנאשמים בביצוע מעשיהם הינם הגנה על שלמות גופו של האדם, כבודו, פרטיותו, שלווה נפשו ובטחונו וכן השמירה על בטחון ושלומו הציבור. במעשיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן, עשו הנאשמים כדי לפגוע באופן משמעותי ומוחשי בערכים מוגנים אלה.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהחלק היחסי של כל אחד מהנאשמים במעשים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי הן בעובדות כתב האישום המתוקן הרלוונטיות לכל אחד מהם ובהתאמה, אף העבירות בהן הורשעו כל אחד מהנאשמים באופן שונה ומאובחן. לכך השלכה באשר למידת הפגיעה של כל אחד מן הנאשמים בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

98. הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם, והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראה בהקשר זה ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו".

99. בית המשפט העליון אף עמד על התפר שבין הצורך במיגור תופעות אלימות, לשיקולי שיקום העבריין, והעניק את הבכורה לשיקולי ההרתעה. ראה בעניין זה ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.2005), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה".

100. אכן, מעובדות כתב האישום המתוקן וכן מטיעוני הצדדים עולה, כי מעשי הנאשמים אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכלו הנאשמים להפסיק את מעשיהם, להרפות מהמתלונן ולהימנע מהמשך המעשים.

101. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשמים כולם אחראים לביצוע העבירות, כל אחד על פי חלקו באירוע וכל אחד בהתאם לעבירה בה הורשע. בהקשר זה ראוי להפנות לכך שהנאשם 1 ריסס את המתלונן בגז מדמיע, לאחר שהשניים החלו להכות זה את זה והוסיף להכותו, בהמשך אף יחד עם הנאשמים 2 ו-3. כמו כן, לאחר שהנאשמים קשרו את המתלונן והושיבוהו על הכיסא, גילח הנאשם 1 את שערו וגבותיו של המתלונן. בגין מעשיו אלה יוחסה לנאשם 1 עבירת פגיעה בנסיבות מחמירות, בה הודה והורשע. לעומת זאת, הנאשמים 2 ו-3 הצטרפו לנאשם 1 בהכאת המתלונן, בחלקי גופו השונים, אחזו בו עת הנאשם 1 גילח את שערו וגבותיו והנאשם 2 אף צילמו ואיים עליו בפרסום התמונות. בגין מעשיהם אלו, יוחסה לנאשמים 2 ו-3 עבירת סיוע לפגיעה בנסיבות מחמירות, בה הודו והורשעו.

102. מימד נוסף של חומרה יש למצוא בעובדה, כי הנאשמים, כאמור, לא הסתפקו בהכאת המתלונן, אלא אף נקטו במעשים שנועדו להשפילו, בכך שקשרוהו והושיבוהו על כיסא, הנאשם 1 גילח את שיערו וגבותיו בעוד הנאשמים 2 ו-3 אוחזים בו ומונעים ממנו מלזוז ואילו הנאשם 2 צילם את המתלונן בעודו כפות ומדמם ואיים עליו, כי יפרסם את תמונותיו.

103. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שראוי להפנות לאמור בסעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן ולפיו, כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלונן פגיעות בפניו וכן המטומות בחלקי גופו השונים. נזקים אלה מקבלים את ביטויים אף בתמונות ת/1 שהוגשו, מהן ניתן להתרשם מהפגיעות בפניו של המתלונן, כמו גם, כי ראשו וגבותיו מגולחות. מעבר לנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן בעטיים של המעשים, ראוי להפנות לנזקים הרגשיים, הגלומים באופן אינהרנטי בעבירות מסוג זה, מעצם טבעם ומהותם. באשר לנזקים הנפשיים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות כגון דא, הודגש בפסיקה לא אחת, כי "אין צורך בכל מקרה בתסקירי קרבן כדי לחוש את הטראומה העוברת על הקרבן" (ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל (27.5.14)).

104. באשר לנזק שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשמים, הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו גדול ורב ואך בנס לא נגרמו פגיעות חמורות יותר. זאת, בשים לב לעובדה, כי המתלונן ניצב לבדו אל מול שלושת הנאשמים, אשר תקפוהו כאיש אחד, כשבהמשך אף קשרוהו הנאשמים בחבל.

105. לא נעלמו מעיני הנסיבות שהביאו לביצוע המעשים, כשברקע עומד הסכסוך שנתגלע בין הנאשם 1 לבין המתלונן, במהלכו, כאמור, דרש המתלונן כסף מהנאשם 1 על מנת שימנע מפרסום תמונות שהיו בידיו, בהן נראה הנאשם 1 במצבים אינטימיים, זאת, על רקע רגישות נושא זה בעדת מוצאו, על ההשלכות המשתמעות מכך. נסיבות אלה פורטו בטיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם זה, וכן באות לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם בהודעות ובדו"ח הפעולה שהוגשו כראיות לעונש מטעם הנאשם (נ/1). כן שמתי ליבי בהקשר זה לעולה מעדויותיהם של מר מועין נבואני והגב' נסרין נבואני כפי שנשמעו בפני בדיון מיום 7.9.16.

בהקשר זה אף ראוי לציין את הצהרת המאשימה, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 12/12/16 ולפיה, בגין הפרשה

דן הוגש כנגד המתלונן כתב אישום בו הודה והורשע בעבירות של סחיטה באיומים.

106. יחד עם זאת, אין באלה כדי לשמוט את הקרקע תחת חומרת המעשים שביצעו הנאשמים. תחת הותרת הטיפול בעניין זה לרשויות החוק, בחר הנאשם 1 בדרך של עשיית דין עצמי, שעה שנטל את החוק לידי ותקף את המתלונן. הדברים אמורים ביתר שאת באשר לנאשמים 2 ו-3, שעה שמטיעוני באי כוחם וכן מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של נאשמים אלה עולה, כי הללו לא היו מעורבים בסכסוך שבין הנאשם 1 למתלונן ואף לא היו מודעים לקיומו של סכסוך כאמור. מכל מקום, אין כל הצדקה לביצוע המעשים, באשר ראויים הם לכלל גנאי.

107. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת במקרים כגון דא ולפיכך, מנעד הענישה במקרים ובעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון.

108. בע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' חליל שיכה** (2.4.14), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה שעניינה פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן בסך ₪ 1,500. בית המשפט העליון אישר את עיקרי העונש שהושת על הנאשם תוך שקבע, כי בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, לא ניתן לומר כי הוא סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנהוגת בעבירה בה הורשע הנאשם.

109. כן ראה רע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** (20.3.13), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בשל כך שתקף, יחד עם אחרים, מתדלק בתחנת דלק בעקבות ויכוח עם המתדלק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.

110. בת"פ (מחוזי נצ') 12228-08-12 **מדינת ישראל נ' קמיל** (3.12.12), הורשע הנאשם בעבירות שעניינן פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין והושתו עליו, בין היתר, 13 חודשי מאסר בפועל וזאת בהתאם להסכמות הצדדים בגדר הסדר טיעון.

111. כן ראה ת"פ 49534-04-13 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' יחזקאל יחזקאל** (13.7.15), שם הושת על נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהתנהלותו האלימה של המתלונן כלפי הנאשם.

112. בעפ"ג (מחוזי מר') 3542-01-08 **עלי אחמד נ' מדינת ישראל** (12.1.10), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירה שעניינה חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות ונדון, בין היתר, ל-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות

שירות משיקולי שיקומו של הנאשם.

113. בת"פ (מחוזי חי') 17746-10-14 **מדינת ישראל נ' מחמוד עכריה** (15.10.15), הורשע הנאשם בעבירות שעניינן פציעה, גניבה והדחה בחקירה ונדון לביצוע עבודות של"צ, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלונן, וזאת בחריגה ממתחם הענישה ההולם שנקבע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

114. בת"פ (שלום נצ') 36965-03-13 **מדינת ישראל נ' אבו** (1.5.13), הורשע הנאשם בעבירות שעניינן פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין והושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן בסך ₪ 10,000 וזאת בהתאם להסכמות הצדדים בגדר הסדר טיעון.

115. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם 1 ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

116. כאמור, הנאשמים 2 ו- 3 הורשעו על פי הודאתם בעבירה שעניינה, סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות, סוגיה אשר לה השלכה באשר לעונשם, בזיקה אף למצוות המחוקק בהקשר זה בהיותם מסייעים לעבירה המושלמת שביצע הנאשם 1. יחד עם זאת, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בזיקה לחלקו היחסי והאבחנה הקלה שיש לערוך בין כל אחד מהנאשמים 2 ו- 3 בזיקה למעשים שביצע כל אחד מהם והשוני המסוים שיש בהקשר זה בעניינם, הרי שלכך השלכה אף למתחמי העונש ההולמים השונים קמעה שיש לקבוע בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3. באלה כמובן אף ישוקללו מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שפגע כל אחד מן הנאשמים 2 ו- 3 בזיקה למעשיו, כמו גם בחינת מדיניות הענישה הנהוגה.

117. בנסיבות אלו ובהתאמה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2, נע בין 3 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו גם על דרך עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3, נע בין 2 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו גם על דרך עבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

118. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

119. בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

קביעת העונש הראוי לנאשם 1:

120. כפי העולה מטיעוני ב"כ הנאשם 1, הרי שבמסגרת טיעוניו בין במישרין ובין בעקיפין עולה, כי הוא עותר, כי בית המשפט יסטה במקרה דנן ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, זאת משיקולי שיקום. טיעוני ב"כ הנאשם בהקשר זה פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה ואין לי אלא להפנות לאמור שם ואולם נציין, כי בנסיבות העניין, נוכח חלקו של הנאשם 1 בפרשה, המעשים שביצע והעבירה בה הורשע, הרי שלא מצאתי לנכון במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל בעניינו של הנאשם 1 ויש, איפוא, לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם זה במתחם שנקבע.

121. לא נעלמה מעיני כברת הדרך הטיפולית שעבר הנאשם 1 תחת כנפי שירות המבחן, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו ואשר פורטו בהרחבה לעיל. יחד עם זאת, בהצטבר ובהינתן חלקו היחסי של הנאשם 1 בפרשה דנן והחומרה הגלומה במעשיו כפי שפורטו בהרחבה לעיל, הצורך בהשתת ענישה מוחשית במקרים כגון דא ובזיקה לחלקו בפרשה והמעשים שביצע, הרי שלא מצאתי לנכון בנסיבות המקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ואולם, נתוני העושה, כברת הדרך הטיפולית, מקבץ הנסיבות לקולא הקמות במקרה דנן, ישוקללו נכונה ויקבלו את ביטויים במיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ובסופו של יום יביאו לתוצאה עונשית ראויה ומידתית אשר תניח אפיק כצופה פני עתיד המאפשר את שילוב הנאשם בחיים נורמטיביים ובהעלאתו על דרך המלך.

122. מחד, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד 1989, זאת בשונה ממי שהוא קטין או מאדם מבוגר מאוד, כמו גם ממי שהוא "בגיר - צעיר", תוך שלא נעלמה מעיני ההתפתחות הפסיקתית בהקשר זה.

123. כן ראוי להפנות לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם 1 ואשר פורטו בהרחבה לעיל. כך תצוין התרשמות שירות המבחן, כי בעת ביצוע העבירה התקשה הנאשם להפעיל שיקול דעת ולווסת את דחפיו ומיקד את השליטה והאחריות למעשיו בהתנהגותו של המתלונן ובמחויבותו המשפחתית והתרבותית.

124. מאידך, עולה מתסקירי שירות המבחן, כי מדובר באדם אשר טרם מעורבותו בעבירה נשואת הדיון, ניהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ללא רקע פלילי קודם והוא בעל מיומנויות תקשורת טובות, יכולות וכישורים, המחויב לתפקידיו כבן, כבעל ומפרנס. כן עולה, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעורבותו

בביצוע העבירה, הביע חרטה על מעשיו וביטא אמפטיה כלפי המתלונן. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי למעורבותו בעבירה ישנן השלכות חברתיות, משפחתיות, נפשיות וכלכליות וכי ההליך הפלילי מהווה הרתעה עבורו. כן התרשם, כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ולהערכתו, המסוכנות להישנות העבירות הינה נמוכה.

125. כן ראוי להפנות לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן בגדר ההליך הנוכחי, כמו גם להליך הטיפול בו נטל חלק תחת כנפי שירות המבחן. כך, ראוי לציין את המוטיבציה שגילה הנאשם להליך טיפולי, כעולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו, כאשר בעקבות גילוי הרצון מצדו, כמו גם נוכח התרשמות שירות המבחן מנזקקות, שולב הנאשם בטיפול קבוצתי לשליטה בכעסים, עמו שיתף פעולה, הקפיד להגיע לכל המפגשים והיווה דמות דומיננטית וחיובית בקבוצה. כן ראוי להפנות להתרשמות מנחות הקבוצה, לפיה, הנאשם בעל יכולת לשליטה בדחפיו ובעל יכולת להפעיל שיקול דעת במצבים מעוררי מתח רגשי, כמו גם להערכת שירות המבחן לפיה, מעורבות הנאשם בביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו ביומיו.

126. כפי העולה מתסקיריו המשלימים של שירות המבחן, הנאשם סיים את ההליך הטיפולי הקבוצתי בהצלחה, ביטא שביעות רצון מההליך הטיפולי שעבר ודיווח על שיפור משמעותי במספר תחומים בחייו. כן מסר, כי הוא מבין את הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה וכי הוא מכיר בפגיעה במתלונן, בגופו ובכבודו. כן שיתף, כי הכלים שרכש במסגרת הטיפול הקבוצתי מסייעים לו בוויסות דחפיו, בהפעלת שיקול דעת ובהתבוננות ביקורתית על מעשיו והביע נכונות להמשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן. בתסקירו המשלים מיום 10.5.17, ציין שירות המבחן כי להתרשמותו, הנאשם כיום בל יכולת לזהות מצבי סיכון, בעל יכולת להתמודד באופן אדפטיבי במצבי לחץ ולפעול בנפרדות ממשפחת מוצאו ומחויבותו התרבותית. כן ציין, כי להתרשמותו, הנאשם הצליח להפיק תועלת מהתכנים שעלו בקבוצה ולערוך שינוי בדפוסי חשיבתו והתנהלותו, דבר המפחית את המסוכנות להישנות עבירות לצד ההליך המשפטי הממושך והמחירים המשפחתיים והאישיים ששילם כתוצאה ממעורבותו בעבירה.

127. כן ראוי להפנות להמלצת שירות המבחן כפי תסקירו המשלים להטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן, מתוך הערכה, כי בענישה זו יהא כדי להוות גורם הרתעתי עבור הנאשם 1, הכוללת אלמנט של פיצוי על הנזק שהסב לאחר. בהקשר זה יצוין, כי בתסקירו המקורי, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכו ישולב בהליך טיפולי קבוצתי תחת כנפי שירות המבחן, זאת, בצד הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי למתלונן. עם זאת, בתסקיריו המשלימים ציין שירות המבחן, כי משהשלים הנאשם 1 את ההליך הטיפולי הקבוצתי, שירות המבחן אינו מתרשם עוד מנזקקות טיפוליות נוספת ולכן אינו רואה צורך בהעמדתו בצו מבחן לצורך המשך ההליך הטיפולי.

128. כן יש לזקוף לזכות הנאשם 1 את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוט יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת העדים לרבות המתלונן. עוד תצוין לקיחת האחריות על

המעשים, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

129. כן תצוין העובדה, כי הנאשם 1 נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים.
130. כן ראוי להפנות להסכם הסולחה שנערך ולאמור בו, דברים המדברים הם בעד עצמם והמקבלים את ביטויים בהסכם הסולחה נ/2 שהוגש. על חשיבותו של הסכם הסולחה והמשקל שיש לייחס לו בין שיקולי הענישה, ראה: ע"פ 7126/04 **אחמד גדיר ואח' נ' מדינת ישראל** (27.6.05); בש"פ 590/08 **מדינת ישראל נ' שריף מריסאת** (21.1.08) וכן רון שפירא "**הגיעה העת לסולחה**", הפרקליט מ"ח תשס"ו 433.
131. עוד יצוין, כפי שפורט לעיל, כי הנאשם 1 היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה משך תקופה של כשבועיים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אשר כללו מעצר בית מלא, למשך תקופה של למעלה מ-4 חודשים, על הקשיים הקמים מכך. אם כי, תנאים אלה בוטלו כליל על יסוד הסכמות הצדדים בדיון מיום 21.3.16.
132. כמו כן, לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1, כמו גם המצוקות אליהן נקלעו הוא ובת זוגו בעקבות האירועים נשוא כתב האישום המתוקן והסתבכותו בעבירה בה הורשע, כפי שנפרש בהרחבה בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש, כמו גם במסמך נ/5 המתייחס לבת זוגו של הנאשם. כמו כן לא נעלם מעיני, כי מאז ביצוע העבירה, הנאשם נישא והקים משפחה והוא פועל לשיפור מצבה הכלכלי של משפחתו ולהעלאת מתווה חייו על דרך המלך.
133. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצון.

קביעת העונש הראוי לנאשם 2:

134. גם באשר לנאשם 2, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן בבגיר, יליד 1990.
135. כן נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולפיו, הנאשם לקח אחריות חלקית על מעורבותו בביצוע העבירה, הביע צער על מעורבותו אך התקשה להביע חרטה והתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן. כן עולה מהתסקיר, כי הנאשם הכיר בחומרת הפגיעה במתלונן, אך מיקד את השליטה והאחריות למעשים בהתנהגות המתלונן ובמחויבותו המשפחתית והתרבותית לסייע לאחיו ולשיב למתלונן כגמולו על מעשיו.

136. מאידך, נציין את עברו הנקי של הנאשם, אשר זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים.
137. כן ראוי לציין את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת עדים נוספים, לרבות המתלונן. כן יצינו לקיחת האחריות על המעשים, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.
138. כן יש להתחשב גם בעניינו של נאשם זה בהסכם הסולחה שנחתם (נ/2), על חשיבותו ומשמעותיותו, כמו גם משקלו בגדר שיקולי הענישה, בהתאם לפסיקה ולספרות בהקשר זה, אליה הפנינו לעיל.
139. עוד יודגש, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה של כשבועיים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אשר כללו מעצר בית מלא, למשך תקופה, של למעלה מ-4 חודשים, על הקשיים הקמים מכך. אם כי, תנאים מגבילים אלה בוטלו כליל על יסוד הסכמות הצדדים בדיון מיום 21.3.16.
140. כן נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל. מהתסקיר עולה, כי עד לביצוע העבירה, ניהל הנאשם 2 אורח חיים מתפקד, אם כי הינו בעל קושי בהסתגלות ובשמירה על יציבות במסגרות בחייו. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם בעל מיומנויות תקשורת טובות ובעל יכולות וכישורים, המגיע ממשפחה ערכית ושומרת חוק ובעל עורף משפחתי תומך. כן נפנה להערכת שירות המבחן לפיה, בעקבות ההליך הפלילי והכרתו במעורבותו בעבירה נשואת הדיון, המסוכנות להישנות עבירות מסוג זה הינה נמוכה.
141. כן יש להפנות להמלצת שירות המבחן בתסקיר להטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, חיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וחייבו בתשלום פיצוי למתלונן, זאת, מתוך הערכה, כי ענישה גמולית אשר יש בה פיצוי על הנזק שהסב לצד ענישה הרתעתית יהוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.
142. חרף המלצתו של שירות המבחן כאמור, אין בידי לאמצה, באשר חורגת היא לקולא ואין היא משקללת נכונה את המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים, ומיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם שקבענו לעיל. ראוי לציין בהקשר זה את נטילת האחריות החלקית והקושי של הנאשם בביטוי חרטה ובהבעת אמפטיה כלפי המתלונן, כמו גם חוסר פניותו של הנאשם להליך טיפולי, בצד התרשמות שירות המבחן מאי קיומה של נזקקות טיפולית. אשר על כן, לא מצאתי באיזון הראוי נוכח נתוני העושה, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כי יש במקרה דנן הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל משיקולי שיקום.
143. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה לעיל,

באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצון.

קביעת העונש הראוי לנאשם 3:

144. גם באשר לנאשם 3, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד 1992.
145. כן נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולפיו, הנאשם לקח אחריות פורמאלית על מעורבותו בביצוע העבירה והכיר כי נכח במקום, אך לא הכיר כי התנהג באופן אלים או פוגעני כלפי המתלונן.
146. מאידך, נציין את עברו הנקי של הנאשם, אשר זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים.
147. כן ראוי לציין את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת עדים נוספים, לרבות המתלונן. כן יצינו לקיחת האחריות על המעשים, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.
148. עוד יודגש, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך כשבועיים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אשר כללו מעצר בית מלא, למשך תקופה, של למעלה מ-4 חודשים, על הקשיים הקמים מכך. אם כי, תנאים מגבילים אלה בוטלו כליל על יסוד הסכמות הצדדים בדיון מיום 21.3.16.
149. כן לא נעלמו מעיני נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שנפרשו בתסקיר שירות המבחן, כמו גם בטיעוני באת כוחו לעונש. כן שמתי ליבי לכך שהנאשם לא שב לשירות בצבא קבע בעקבות מעורבותו בעבירה וההליך הפלילי המתנהל כנגדו, על המשמעויות התעסוקתיות והכלכליות הקמות מכך.
150. כן נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל. מהתסקיר עולה, כי עד לביצוע העבירה, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ללא רקע פלילי. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם בעל יכולת הסתגלות ושמירה על יציבות במסגרות בחייו, הלוקח אחריות על תפקידיו כבן, בעל מיומנויות תקשורת טובות ובעל יכולת וכישורים. כן צוין בתסקיר, כי הנאשם ביטא עמדות המתנגדות לשימוש באלימות. כן נפנה להתרשמות שירות המבחן, כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול ולהערכתו לפיה, ישנה מסוכנות נמוכה להישנות עבירות מסוג זה.
151. כן יש להפנות להמלצת שירות המבחן בתסקיר להטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, חיוב

הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן, זאת, מתוך הערכה, כי ענישה גמולית כצו של"צ תהווה עבורו עונש חינוכי, אשר יש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב.

152. חרף המלצתו של שירות המבחן כאמור, אין בידי לאמצה, באשר חורגת היא לקולא ואין היא משקללת נכונה את המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים, ומיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם שקבענו לעיל. ראוי לציין בהקשר זה את נטילת האחריות הפורמלית של הנאשם על מעשיו ואי הכרתו, כי התנהג באופן אלים או פוגעני כלפי המתלונן. לאור האמור, לא מצאתי באיזון הראוי נוכח נתוני העושה, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כי יש במקרה דנן הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל משיקולי שיקום.

153. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצוני.

סוגית "אחידות הענישה":

154. בטרם נחתום גזר דין זה, לא נוכל שלא להתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לענייננו. בהקשר זה, שומה עלינו לבחון את חלקו של כל אחד מהנאשמים במעשים, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן. כן עלינו לבחון את השיקולים האישיים הנוגעים לכל אחד מהנאשמים שבפנינו, ככל שיש בהם להקים אבחנה מהותית בין הנאשמים, לקולא או לחומרא.

155. בחינת חלקם של הנאשמים באירוע מלמד, כי חלקו של הנאשם 1 גדול ומשמעותי מחלקם של הנאשמים 2 ו-3, כפי שבא לידי ביטוי בעבירה שיוחסה לנאשם 1, בה הודה והורשע ואשר עניינה פגיעה בנסיבות מחמירות, אל מול העבירה שיוחסה לנאשמים 2 ו-3, בה הודו והורשעו ואשר עניינה סיוע לפגיעה בנסיבות מחמירות. יתרה מזו, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם מטיעוני הצדדים לעונש ומתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של כל אחד מהנאשמים, הרקע לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן נעוץ בסכסוך שהתגלע בין הנאשם 1 לבין המתלונן, בו לא היו מעורבים הנאשמים 2 ו-3, כאשר סכסוך זה הינו הציר סביבו סבב האירוע. כמו כן, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם 1 היה היוזם והמוביל בביצוע המעשים והוא אשר היה הדומיננטי באירוע. נוכח האמור, הרי שקיימת אבחנה היורדת לשורשו של עניין בין חלקו של הנאשם 1 במעשים לבין חלקם של הנאשמים 2 ו-3, המצדיקה החמרה בעונשו של הנאשם 1 ביחס לנאשמים 2 ו-3.

כפי שפירטנו בהרחבה לעיל, הרי שיש אף לערוך אבחנה מסוימת בין עניינו של הנאשם 3 לבין עניינו של הנאשם 2, נוכח השוני המסוים בחלקו של כל אחד מהם במעשים כפי שהדבר קיבל את ביטויו בעובדות כתב האישום

המתוקן וכפי שקיבל את ביטויו אף בשוני המסוים בקביעת מתחמי העונש ההולמים בעניינו של כל אחד מהם.

156. תלכיד עונשי ראוי ומידתי צריך, כי יכלול בחובו, כך לדידי, השתת עונשי מאסר לתקופות מוחשיות אשר תעלנה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשמים במתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, אולם ראוי, כאמור, כי תקופות אלו תהינה מידתיות ותשקללנה בחובן את נתוני העושים ואת נסיבותיהם האישיות, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל. כך, סבורני, כי ראוי, כי עונשי מאסר אלה ירוצו על דרך עבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריה, בהתאם, כאמור, למתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל ומיקום עונשו של כל אחד מהנאשמים במתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו. זאת, בזיקה לגילם הצעיר של הנאשמים, היותם נעדרי עבר פלילי, הודאתם, הצער והחרטה שהביעו בשל מעשיהם, לקיחת האחריות, האמור בתסקירים שהוגשו בעניינם וההמלצה שהובאה בגדרם. השתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשמים במקרה דנן, תהא תוצאה עונשית בלתי מידתית בנסיבות אלו ולא יהא בה כדי לתת ביטוי ראוי והולם לכל האמור לעיל, כמו גם יהא בה לגדוע את מתווה חייהם הנורמטיבי של הנאשמים על דרך הכלל ובכך נמצאנו, כי גם האינטרס הציבורי יצא נפסד.

157. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשמים באשר להשלכות אשר יהיו על הנאשמים ככל שיושתו עליהם עונשי מאסר בפועל, גם אם אלה ירוצו על דרך עבודות שירות, על מתווה חייהם, על פרנסתם ועל שיקומם. יחד עם זאת, נוכח מהות המעשים שביצעו הנאשמים, טיבם ומהותם, החומרה הגלומה בהם, הנזקים שנגרמו בעטיים, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא ויתר ההנמקות המצטברות שפירטתי לעיל, הרי שאיני סבורה, כי בנסיבות המקרה דנן, ניתן להימנע מהשתת רכיבי ענישה מוחשיים בדמות מאסר בפועל, אם כי זאת לתקופות קצובות ומדודות וכאמור, שעה שאלה ירוצו על דרך עבודות שירות.

158. עוד ראוי להשית על הנאשמים מאסרים מותנים אשר יהיו "כחרב המתהפכת" מעל ראשם של הנאשמים כצופה פני עתיד.

159. יוער, כי בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כעולה מההודעה המוסכמת שהוגשה מטעם הצדדים ביום 22.3.16, הרי שהוסכם, כי הנאשמים יחויבו בתשלום פיצוי למתלונן בסך כולל של 15,000 ₪, אותו ישלמו הנאשמים יחדיו ואשר יופקד בקופת בית המשפט טרם מתן גזר הדין.

יצוין, כי כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 24/4/17, הצהירו ב"כ הנאשמים, כי ע"י כל אחד מהנאשמים הופקד ערבון כספי במזומן בסך 8,000 ₪ במסגרת הליכי המעצר ובנסיבות אלו עתרו ב"כ הנאשמים לקיזוז סכומים אלו מסכום הפיצוי בו יחויבו הנאשמים יחדיו בהתאם להסדר הטיעון והסכמות הצדדים.

160. בהקשר זה יצוין, כי מצאתי את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בנסיבות העניין ונוכח נתוני המקרה ונתוני העושים, באשר הוא ראוי, אינו נוגד תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם הסבירות ולפיכך, אני רואה

לכבוד.

כן מצאתי, כי סכום הפיצוי עליו הוסכם, משקלל בצורה נאותה את מהות המעשים שביצעו הנאשמים, טיבם ומהותם כפי שהם עולים מעובדות כתב האישום המתוקן וכן, הנזקים שנגרמו בעטיים של המעשים. כאמור, הוסכם על הצדדים, כי סכום הפיצוי המוסכם ישולם על ידי הנאשמים יחדיו מבלי עריכת אבחנה בין חלקיהם.

161. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שערכתי איזון ראוי בין כל האינטרסים הצריכים לעניין, אני משיתה על הנאשמים, את העונשים כדלקמן:

הנאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית סוהר צלמון, מג'אר, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 22/10/17. במועד זה בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום וירשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן מנאר חוסיין (עד תביעה מס' 4) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יקוזז מכספי העירבון הכספי במזומן שהופקדו על ידי הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליכי המעצר בעניינו נשוא מ"ת 15-11-19460. המזכירות תעשה כדי להעביר את הסכום הנ"ל מתוך הכספים שהופקדו ע"י הנאשם בקופת בית המשפט כאמור, בעבור הפיצוי למתלונן.

המזכירות תפעל כנדרש.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הנאשם 2:

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות במשטרת קריית שמונה, רחוב סלינגר 1 קריית שמונה, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 22/10/17. במועד זה בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד אני מזהירה את הנאשם לבקשת הממונה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום וירשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן מנאר חוסיין (עד תביעה מס' 4) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יקוזז מכספי העירבון הכספי במזומן שהופקדו על ידי הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליכי המעצר בעניינו נשוא מ"ת 15-11-19460. המזכירות תעשה כדי להעביר את הסכום הנ"ל מתוך הכספים שהופקדו ע"י הנאשם בקופת בית המשפט כאמור, בעבור הפיצוי למתלונן.

המזכירות תפעל כנדרש.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הנאשם 3:

א. 2 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות במשטרת זבולון, רחוב ההסתדרות 291 קריית חיים, חיפה, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

הנני מסבה תשומת לב הממונה על עבודות השירות לכך שמקום מגוריו של הנאשם 3 רחוק מהמקום בו שובץ לביצוע עבודות השירות, כאמור. עוד הנני פונה בהקשר זה לממונה כדי שיעשה ככל הניתן לסייע לנאשם בהקשר זה והכל על פי שיקול דעתו של הממונה.

נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 22/10/17. במועד זה בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד אני מזהירה את הנאשם לבקשת הממונה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום וירשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן מנאר חוסיין (עד תביעה מס' 4) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יקוזז מכספי העירבון הכספי במזומן שהופקדו על ידי הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליכי המעצר בעניינו נשוא מ"ת 19460-11-15. המזכירות תעשה כדי להעביר את הסכום הנ"ל מתוך הכספים שהופקדו ע"י הנאשם בקופת בית המשפט כאמור, בעבור הפיצוי למתלונן.

המזכירות תפעל כנדרש.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום ט"ז אלול תשע"ז, 07/09/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני רואה להסב תשומת לב הממונה על עבודות השירות לדברי הנאשם 3 בדבר שינוי מקום מגוריו ותשומת לב הממונה לעובדה זו כדי להקל ולאפשר לנאשם לבצע את עבודות השירות כנדרש וכדבעי.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ז, 07/09/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

